Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS DIREKTIV 2003/48/EF

af 3. juni 2003

om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger

(EUT L 157 af 26.6.2003, s. 38)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Rådets direktiv 2004/66/EF af 26. april 2004	L 168	35	1.5.2004
►**M2**	Rådets beslutning 2004/587/EF af 19. juli 2004	L 257	7	4.8.2004
►**M3**	Rådets direktiv 2006/98/EF af 20. november 2006	L 363	129	20.12.2006
►**M4**	Rådets direktiv 2014/48/EU af 24. marts 2014	L 111	50	15.4.2014

▼B

RÅDETS DIREKTIV 2003/48/EF

af 3. juni 2003

om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 94,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([2]),

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kapitalens fri bevægelighed er sikret ved traktatens artikel 56 til 60.

(2) Renteindtægter fra opsparing i fordringer udgør en skattepligtig indkomst for valutaindlændinge i samtlige medlemsstater.

(3) I henhold til traktatens artikel 58, stk. 1, har medlemsstaterne ret til at anvende de relevante bestemmelser i deres skattelovgivning, som sondrer mellem skatteydere, hvis situation er forskellig med hensyn til deres bopælssted eller med hensyn til det sted, hvor deres kapital er investeret, og medlemsstaterne har ligeledes ret til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at hindre overtrædelser af deres nationale ret og forskrifter, især på skatte- og afgiftsområdet.

(4) De bestemmelser i medlemsstaternes nationale skattelovgivning, som har til formål at hindre misbrug eller svig, bør i henhold til traktatens artikel 58, stk. 3, ikke udgøre et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af den frie bevægelighed for kapital og betalinger, som defineret i traktatens artikel 56.

(5) Da der ikke er sket nogen samordning af de nationale ordninger for beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, navnlig ikke med hensyn til behandlingen af rentebetalinger, der modtages af ikke-hjemmehørende personer, er det for øjeblikket ofte muligt for personer hjemmehørende i medlemsstaterne at unddrage sig enhver form for beskatning i deres bopælsland af rentebetalinger modtaget i en anden medlemsstat.

(6) Denne situation fordrejer kapitalbevægelserne mellem medlemsstaterne, hvilket ikke er foreneligt med det indre marked.

([1]) EFT C 270 E af 25.9.2001, s. 259.
([2]) EUT C 47 E af 27.2.2003, s. 553.
([3]) EFT C 48 af 21.2.2002, s. 55.

▼B

(7) Dette direktiv bygger på den konsensus, der blev opnået på Det Europæiske Råds møde den 19. juni 2000-20. juni 2000 i Santa Maria da Feira og på de efterfølgende samlinger i Rådet (økonomi og finans) den 26. november 2000-27. november 2000, den 13. december 2001 og den 21. januar 2003.

(8) Det endelige formål med dette direktiv er at muliggøre, at indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, som udbetales i en medlemsstat til retmæssige ejere, der er fysiske personer, som er hjemmehørende i en anden medlemsstat, gøres til genstand for reel beskatning i overensstemmelse med den sidstnævnte medlemsstats lovgivning.

(9) Formålet med dette direktiv kan bedst opfyldes ved at satse på rentebetalinger, der foretages eller sikres af økonomiske aktører etableret i medlemsstaterne til eller til fordel for retmæssige ejere, der er fysiske personer, som er hjemmehørende i en anden medlemsstat.

(10) Målene for dette direktiv kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne som følge af mangel på samordning af de nationale ordninger til beskatning af indtægter fra opsparing og derfor bedre kan opfyldes på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(11) Den betalende agent er den økonomiske aktør, der betaler renter til eller sikrer betaling af renter til umiddelbar fordel for den retmæssige ejer.

(12) Ved fastlæggelsen af begrebet rentebetalinger og mekanismen med den betalende agent bør der om fornødent henvises til Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) ([1]).

(13) Dette direktivs anvendelsesområde bør begrænses til beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger i forbindelse med fordringer, således at bl.a. spørgsmål vedrørende beskatning af pensions- og forsikringsydelser udelukkes.

(14) Det endelige formål, som er at muliggøre en reel beskatning af rentebetalinger i den medlemsstat, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, kan opfyldes ved hjælp af informationsudveksling om rentebetalinger mellem medlemsstaterne.

([1]) EFT L 375 af 31.12.1985, s. 3. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/108/EF (EFT L 41 af 13.2.2002, s. 35).

▼B

(15) Rådets direktiv 77/799/EØF af 19. december 1977 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte og indirekte skatter [1] udgør allerede et grundlag for informationsudveksling i skattemæssigt øjemed mellem medlemsstaterne om de indtægter, der er omfattet af dette direktiv. Det bør fortsat finde anvendelse på denne form for informationsudveksling som et supplement til dette direktiv, i det omfang dette direktiv ikke fraviger det førstnævnte direktiv.

(16) Den automatiske informationsudveksling mellem medlemsstaterne om rentebetalinger, der er omfattet af dette direktiv, åbner mulighed for en reel beskatning af disse betalinger i den medlemsstat, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, og i overensstemmelse med denne medlemsstats lovgivning. Det er derfor nødvendigt at slå fast, at det ikke er tilladt medlemsstater, der udveksler information i henhold til dette direktiv, at henholde sig til de grænser for informationsudvekslingen, der er fastsat i artikel 8 i direktiv 77/799/EØF.

(17) Som følge af strukturelle forskelle vil Belgien, Luxembourg og Østrig ikke kunne indføre automatisk udveksling af informationer samtidig med de øvrige medlemsstater. I en overgangsperiode bør disse medlemsstater opkræve kildeskat af de renteindtægter af opsparing, der er omfattet af dette direktiv, eftersom kildeskat kan sikre en reel minimumsbeskatning, ikke mindst ved en sats, der gradvis stiger til 35 %.

(18) For at undgå forskelsbehandling bør det ikke kræves, at Belgien, Luxembourg og Østrig indfører automatisk udveksling af oplysninger, før Det Schweiziske Forbund, Fyrstendømmet Andorra, Fyrstendømmet Liechtenstein, Fyrstendømmet Monaco og Republikken San Marino har indført en effektiv udveksling af oplysninger om rentebetalinger på anmodning.

(19) De pågældende medlemsstater bør overføre størstedelen af deres provenu af denne kildeskat til den retmæssige ejers bopælsland.

(20) De pågældende medlemsstater bør følge en procedure, som gør det muligt for retmæssige ejere, der har deres skattemæssige bopæl i andre medlemsstater, at undgå opkrævningen af denne kildeskat ved at bemyndige deres betalende agent til at indberette rentebetalingerne eller ved at fremlægge en attest udstedt af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor de har deres skattemæssige bopæl.

(21) Den medlemsstat, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, bør sikre afskaffelsen af enhver dobbeltbeskatning af de rentebetalinger, der kan følge af opkrævningen af denne kildeskat efter de i dette direktiv fastsatte procedurer. Den bør gøre dette ved at give skattegodtgørelse for denne kildeskat op til det

[1] EFT L 326 af 27.12.1977, s. 15. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

▼B

skattebeløb, der skal erlægges på dens område, og ved at tilbagebetale ethvert overskydende kildeskattebeløb til den retmæssige ejer. Den kan imidlertid i stedet for at anvende denne ordning med skattegodtgørelse indrømme tilbagebetaling af kildeskatten.

(22) For at undgå markedsforstyrrelser bør dette direktiv i overgangsperioden ikke gælde for rentebetalinger i forbindelse med visse omsættelige værdipapirer.

(23) Dette direktiv bør ikke forhindre medlemsstaterne i at opkræve andre typer kildeskat af renter indtjent på deres område end den, der er omhandlet i dette direktiv.

(24) Så længe Amerikas Forenede Stater, Schweiz, Andorra, Liechtenstein, Monaco, San Marino og medlemsstaternes relevante afhængige eller associerede territorier ikke alle anvender de samme eller tilsvarende foranstaltninger som i dette direktiv, vil kapitalflugt til disse lande og territorier kunne hindre, at direktivets formål kan opfyldes. Det er derfor nødvendigt, at direktivet finder anvendelse fra den samme dato, hvor alle disse lande og territorier anvender sådanne foranstaltninger.

(25) Kommissionen bør hvert tredje år aflægge rapport om, hvorledes dette direktiv fungerer, og forelægge Rådet forslag til eventuelle ændringer, der kan vise sig nødvendige for bedre at kunne sikre en reel beskatning af indtægter fra opsparing og afskaffe uønsket fordrejning af konkurrencen.

(26) I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og principper, som bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

AFSNIT I

INDLEDENDE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål

1. Det endelige formål med dette direktiv er at muliggøre, at indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, som udbetales i en medlemsstat til retmæssige ejere, der er fysiske personer med skattemæssig bopæl i en anden medlemsstat, gøres til genstand for reel beskatning i overensstemmelse med den sidstnævnte medlemsstats lovgivning.

▼M4

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de opgaver, der er nødvendige til gennemførelse af dette direktiv, udføres af betalende agenter og andre økonomiske aktører, der er etableret eller i givet fald har deres sted for den faktiske ledelse på deres område, uanset hvor debitor for den fordring, der giver anledning til rentebetalingen, er etableret.

▼**M4**

Artikel 1a

Definitioner af visse udtryk

I dette direktiv forstås ved:

a) »økonomisk aktør«: et kredit- eller finansieringsinstitut, en anden juridisk person eller fysisk person, der regelmæssigt eller lejlighedsvis foretager eller sikrer en rentebetaling i henhold til dette direktiv under udøvelsen af sin virksomhed

b) »sted for den faktiske ledelse«: for en enhed med eller uden status som juridisk person den adresse, hvor der træffes de centrale forvaltningsbeslutninger, som er nødvendige for enhedens virksomhed som helhed. Når sådanne beslutninger træffes i mere end ét land eller én jurisdiktion, anses stedet for den faktiske ledelse for at være på den adresse, hvor de fleste af de centrale forvaltningsbeslutninger vedrørende de aktiver, der giver anledning til rentebetalinger, jf. dette direktiv, træffes

c) »sted for den faktiske ledelse«: for en trust eller et andet retligt arrangement:

   i) den faste adresse for den fysiske person, der har det primære ansvar for at træffe de centrale forvaltningsbeslutninger vedrørende det retlige arrangements aktiver eller, i tilfælde af en trust, formueforvalterens faste adresse. Når mere end én fysisk person har et sådant primært ansvar, anses stedet for den faktiske ledelse for at være på den faste adresse for den person, der har det primære ansvar for at træffe de fleste af de centrale forvaltningsbeslutninger vedrørende de aktiver, der giver anledning til rentebetalinger, jf. dette direktiv, eller

   ii) den adresse, hvor den juridiske person, der har det primære ansvar for at forvalte det retlige arrangements aktiver eller, i tilfælde af en trust, formueforvalteren, træffer de centrale forvaltningsbeslutninger vedrørende disse aktiver. Når de centrale forvaltningsbeslutninger træffes i mere end ét land eller én jurisdiktion, anses stedet for den faktiske ledelse for at være på den adresse, hvor de fleste af de centrale forvaltningsbeslutninger vedrørende de aktiver, der giver anledning til rentebetalinger, jf. dette direktiv, træffes

d) »underlagt reel beskatning«: det forhold, at en enhed eller et retligt arrangement er skattepligtigt af alle sine indtægter eller af den del af sine indtægter, der tilskrives dens/dets ikkebosiddende deltagere, herunder af enhver rentebetaling.

Artikel 2

Definition af retmæssig ejer

1. I dette direktiv og med forbehold af stk. 2-4 forstås ved »retmæssig ejer« enhver fysisk person, der modtager en rentebetaling, eller enhver fysisk person, for hvem en sådan betaling sikres, medmindre han fremlægger bevis for, at betalingen ikke er modtaget eller sikret til hans egen fordel, dvs.

▼M4

a) at han optræder som betalende agent, jf. artikel 4, stk. 1

b) at han optræder på vegne af en enhed med eller uden status som juridisk person og meddeler den økonomiske aktør, der foretager eller sikrer rentebetalingen, navn, retlig form, adresse på enhedens etableringssted og, hvis det ligger i et andet land eller en anden jurisdiktion, adresse på enhedens sted for den faktiske ledelse

c) at han optræder på vegne af et retligt arrangement og meddeler den økonomiske aktør, der foretager eller sikrer rentebetalingen, eventuelt navn, retlig form, adresse på det retlige arrangements sted for den faktiske ledelse og navn på den juridiske eller fysiske person, jf. artikel 1a, litra c), eller

d) at han optræder på vegne af en anden fysisk person, som er den retmæssige ejer, og meddeler den betalende agent den retmæssige ejers identitet, jf. artikel 3, stk. 2.

2. Hvis en betalende agent har oplysninger, der peger i retning af, at den fysiske person, der modtager en rentebetaling, eller for hvem en rentebetaling sikres, muligvis ikke er den retmæssige ejer, og hvis stk. 1, litra a), b) eller c), ikke finder anvendelse på denne fysiske person, tager den betalende agent rimelige skridt til at fastlægge den retmæssige ejers identitet, jf. artikel 3, stk. 2. Hvis den betalende agent ikke kan identificere den retmæssige ejer, behandler han den pågældende fysiske person som den retmæssige ejer.

3. Hvis en økonomisk aktør, som også er omfattet af artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF ([1]), foretager en rentebetaling til eller sikrer en sådan betaling for en enhed eller et retligt arrangement, som ikke er underlagt reel beskatning, og som er etableret eller har sit sted for den faktiske ledelse i et land eller en jurisdiktion uden for det område, der er defineret i artikel 7 i nærværende direktiv, og uden for den territoriale dækning af de aftaler og ordninger, der indeholder de samme foranstaltninger eller tilsvarende foranstaltninger som i nærværende direktiv, gælder andet til femte afsnit i dette stykke.

Betalingen betragtes som foretaget til eller sikret til umiddelbar fordel for en fysisk person, der er bosat i en anden medlemsstat end den økonomiske aktør, og som i artikel 3, nr. 6), i direktiv 2005/60/EF er defineret som den retmæssige ejer af enheden eller det retlige arrangement. Den fysiske persons identitet fastlægges i overensstemmelse med de kundelegitimationsforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 7 og artikel 8, stk. 1, litra b), i nævnte direktiv. Denne fysiske person betragtes også som den retmæssige ejer i forbindelse med nærværende direktiv.

Med henblik på første afsnit betragtes de kategorier af enheder og retlige arrangementer, der er nævnt i den vejledende liste, jf. bilag I, som ikke underlagt reel beskatning.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15).

▼M4

Den økonomiske aktør, der er nævnt i første afsnit, fastlægger enhedens eller det retlige arrangements retlige form og etableringssted eller i givet fald stedet for den faktiske ledelse på grundlag af oplysningerne fra en fysisk person, der optræder på vegne af enheden eller det retlige arrangement, navnlig i overensstemmelse med stk. 1, litra b) og c), medmindre den økonomiske aktør har mere pålidelige oplysninger, som viser, at de modtagne oplysninger er ukorrekte eller ufuldstændige med henblik på anvendelsen af dette stykke.

Hvis en enhed eller et retligt arrangement ikke henhører under en af kategorierne i bilag I eller henhører under disse kategorier, men påberåber sig at være underlagt reel beskatning, skal den økonomiske aktør, jf. første afsnit, fastslå, om den/det er underlagt reel beskatning, på grundlag af almindeligt anerkendte kendsgerninger eller på grundlag af officielle dokumenter, som enheden eller det retlige arrangement forelægger, eller som er tilgængelige ved hjælp af de kundelegitimationsforanstaltninger, der træffes i overensstemmelse med direktiv 2005/60/EF.

4. Hvis en enhed eller et retligt arrangement anses for at være betalende agent ved modtagelse af en rentebetaling eller ved sikring af en sådan betaling i henhold til artikel 4, stk. 2, anses rentebetalingen for at tilfalde følgende fysiske personer, der anses for at være de retmæssige ejere i henhold til dette direktiv:

a) enhver fysisk person, der har ret til at modtage indtægterne fra de aktiver, der giver anledning til denne betaling, eller som har ret til at modtage andre aktiver, der repræsenterer denne betaling, når enheden eller det retlige arrangement modtager betalingen, eller når betalingen sikres på dens/dets vegne, i forhold til hans ret til disse indtægter

b) for enhver del af indtægterne fra de aktiver, der giver anledning til denne betaling, eller af de andre aktiver, der repræsenterer denne betaling, som ingen af de i litra a) omhandlede fysiske personer har ret til, når enheden eller det retlige arrangement modtager betalingen, eller når betalingen sikres på dens/dets vegne, enhver fysisk person, der direkte eller indirekte har bidraget til enhedens eller det retlige arrangements aktiver, uanset om en sådan fysisk person har ret til enhedens eller det retlige arrangements aktiver eller indtægter

c) hvis ingen af de i litra a) eller b) omhandlede fysisk personer, der i fællesskab eller tilsammen har ret til alle indtægterne fra de aktiver, der giver anledning til denne betaling, eller til alle de andre aktiver, der repræsenterer en sådan betaling, på tidspunktet for rentebetalingens modtagelse eller sikring, enhver fysisk person, i forhold til hans ret til disse indtægter, der på et senere tidspunkt får ret til alle eller en del af de aktiver, der giver anledning til rentebetalingen, eller til andre aktiver, der repræsenterer en sådan rentebetaling. Den samlede rentebetaling, der anses for at tilfalde den pågældende fysiske person, må ikke overstige den rentebetaling, som er modtaget af eller sikret for enheden eller det retlige arrangement, efter fradrag af enhver del, der i overensstemmelse med dette stykke er blevet tilskrevet en fysisk person, jf. litra a) eller b).

▼M4

Artikel 3

De retmæssige ejeres identitet og bopæl

1. Hver medlemsstat skal på sit område fastlægge og sikre anvendelsen af de procedurer, der er nødvendige for at gøre det muligt for den betalende agent at identificere de retmæssige ejere og deres bopæl med henblik på artikel 8-12.

Disse procedurer skal være i overensstemmelse med de i stk. 2 og 3 fastsatte minimumsstandarder.

2. Den betalende agent fastlægger den retmæssige ejers identitet på grundlag af minimumsstandarder, der varierer efter, hvornår den betalende agent og den retmæssige ejer har optaget forbindelser:

a) for kontraktlige forbindelser optaget før den 1. januar 2004 fastlægger den betalende agent den retmæssige ejers identitet, som består af navn og adresse, ved hjælp af de oplysninger, han er i besiddelse af, navnlig i henhold til de gældende forskrifter i etableringslandet og til direktiv 2005/60/EF

b) for kontraktlige forbindelser, der er optaget, eller, hvis sådanne kontraktlige forbindelser ikke findes, for transaktioner, der er gennemført den 1. januar 2004 eller senere, fastlægger den betalende agent den retmæssige ejers identitet i form af navn, adresse, fødselsdato og fødested og i overensstemmelse med den liste, der er nævnt i stk. 4, det skattemæssige identifikationsnummer eller tilsvarende, der er tildelt af den medlemsstat, hvor den retmæssige ejer har skattemæssig bopæl. For kontraktlige forbindelser, der er optaget, eller hvis sådanne kontraktlige forbindelser ikke findes, for transaktioner, der er gennemført inden den 1. juli 2015, kræves oplysninger om fødselsdato og fødested kun, hvor et sådant skattemæssigt identifikationsnummer eller tilsvarende ikke er til rådighed.

De oplysninger, der henvises til i første afsnit, litra b), fastlægges på grundlag af et pas, et officielt identitetskort eller et andet officielt identitetsdokument, eventuelt i henhold til den liste, der er nævnt i stk. 4, som forevises af den retmæssige ejer. Oplysninger, der ikke er anført i disse dokumenter, fastlægges på grundlag af ethvert andet dokument, der beviser identiteten, som forevises af den retmæssige ejer.

3. Hvis den retmæssige ejer frivilligt forelægger en attest for skattemæssig bopæl, som er udstedt af et lands kompetente myndighed højst tre år inden betalingsdatoen eller på et senere tidspunkt, hvor betalingen anses for at tilfalde den retmæssige ejer, anses vedkommendes bopæl for at være i dette land. Hvis dette ikke er tilfældet, anses personen for at have bopæl i det land, hvor vedkommende har fast adresse. Den betalende agent fastlægger den retmæssige ejers faste adresse på grundlag af følgende minimumsstandarder:

a) for kontraktlige forbindelser optaget før den 1. januar 2004 fastlægger den betalende agent den retmæssige ejers nuværende faste adresse ved hjælp af de oplysninger, han er i besiddelse af, navnlig i henhold til de gældende forskrifter i etableringslandet og til direktiv 2005/60/EF

▼M4

b) for kontraktlige forbindelser, der er optaget, eller, hvis sådanne kontraktlige forbindelser ikke findes, for transaktioner, der er gennemført den 1. januar 2004 eller senere, sørger den betalende agent for, at den retmæssige ejers nuværende faste adresse på grundlag af den adresse, der fremgår af identifikationsproceduren i stk. 2, første afsnit, litra b), ajourføres på grundlag af den seneste dokumentation, som er til rådighed for den betalende agent.

I den situation, der er nævnt i første afsnit, litra b), hvor retmæssige ejere forelægger et pas, et officielt identitetskort eller et andet officielt identitetsdokument udstedt af en medlemsstat og erklærer sig som hjemmehørende i et tredjeland, fastlægges bopælen ved hjælp af en skattemæssig bopælsattest udstedt højst tre år inden betalingsdatoen eller på et senere tidspunkt, hvor betalingen anses for at tilfalde den retmæssige ejer, af den kompetente myndighed i det tredjeland, hvor den retmæssige ejer hævder at være hjemmehørende. Hvis en sådan attest ikke kan fremvises, anses bopælen for at befinde sig i den medlemsstat, der har udstedt passet, det officielle identitetskort eller ethvert andet officielt identitetsdokument. For retmæssige ejere, for hvilke den betalende agent har officiel dokumentation til sin rådighed, der beviser, at de har skattemæssig bopæl i et andet land end det land, hvor de har fast adresse på grund af privilegier forbundet med deres diplomatiske status eller med andre internationalt aftalte regler, fastlægges bopælen ved hjælp af sådan officiel dokumentation, som er tilgængelig for den betalende agent.

4. Hver medlemsstat, der tildeler skattemæssige identifikationsnumre eller tilsvarende, underretter senest den 31. december 2014 Kommissionen om disse numres struktur og format og om den officielle dokumentation, der indeholder oplysninger om tildelte identifikationsnumre. Hver medlemsstat underretter endvidere Kommissionen, hvis der sker ændringer i dette. Kommissionen offentliggør i *Den Europæiske Unions Tidende* en samlet liste over de modtagne oplysninger.

Artikel 4

Betalende agenter

1. En økonomisk aktør, der er etableret i en medlemsstat, og som betaler renter til eller sikrer en sådan betaling til umiddelbar fordel for den retmæssige ejer, betragtes som betalende agent i henhold til dette direktiv.

I forbindelse med dette stykke har det ingen betydning, om den berørte økonomiske aktør er debitor eller udsteder af fordringen eller værdipapiret, som vedrører indtægterne, eller om vedkommende er den økonomiske aktør, som debitoren, udstederen eller den retmæssige ejer pålægger at betale indtægterne eller sikre betalingen af disse.

En økonomisk aktør etableret i en medlemsstat anses også for at være betalende agent i henhold til dette direktiv, når følgende betingelser er opfyldt:

a) han foretager en rentebetaling til eller sikrer en sådan betaling for en anden økonomisk aktør, herunder den første økonomiske aktørs faste driftssted eller datterselskab, etableret uden for det område, der

▼M4

er defineret i artikel 7, og uden for den territoriale dækning af de aftaler og ordninger, der indeholder de samme foranstaltninger eller foranstaltninger, der svarer til dem, som er fastsat i dette direktiv, og

b) den første økonomiske aktør har på grundlag af foreliggende oplysninger grund til at tro, at den anden økonomiske aktør vil betale indtægterne til eller sikre en sådan betaling til umiddelbar fordel for en retmæssig ejer, der er en fysisk person, som den første økonomiske aktør ved bor i en anden medlemsstat, under hensyntagen til artikel 3.

Hvis betingelserne i første afsnit, litra a) og b), er opfyldt, anses den betaling, der er foretaget eller sikret af den første økonomiske aktør, for at være foretaget eller sikret til umiddelbar fordel for den retmæssige ejer, der er omhandlet i litra b) i nævnte afsnit.

2. En enhed eller et retligt arrangement, der har sit sted for den faktiske ledelse i en medlemsstat, og som ikke er underlagt reel beskatning i henhold til de generelle regler om direkte beskatning, som er gældende enten i denne medlemsstat eller i den medlemsstat, hvor den/det er etableret, eller i et andet land eller en anden jurisdiktion, hvor den/det på anden måde har skattemæssig bopæl, anses for at være en betalende agent ved modtagelse af en rentebetaling eller efter at have sikret en sådan betaling.

I forbindelse med dette stykke betragtes de kategorier af enheder og retlige arrangementer, der er nævnt i den vejledende liste, jf. bilag II, ikke som værende underlagt reel beskatning.

Hvis en enhed eller et retligt arrangement ikke tilhører i en af kategorierne i den vejledende liste, jf. bilag II, eller er omfattet af bilaget, men påberåber sig at være underlagt reel beskatning, skal den økonomiske aktør fastslå, om den/det er underlagt reel beskatning, på grundlag af almindeligt anerkendte kendsgerninger eller på grundlag af officielle dokumenter, som enheden eller det retlige arrangement forelægger, eller som er tilgængelige ved hjælp af de kundelegitimationsforanstaltninger, der træffes i overensstemmelse med direktiv 2005/60/EF.

Enhver økonomisk aktør, der er etableret i en medlemsstat, og som foretager en rentebetaling til eller sikrer en sådan betaling for en enhed eller et retligt arrangement, der er omhandlet i dette stykke, og som har sit sted for den faktiske ledelse i en anden medlemsstat end den stat, hvor den økonomiske aktør er etableret, underretter, under anvendelse af de oplysninger, der er nævnt i artikel 2, stk. 3, fjerde afsnit, eller andre tilgængelige oplysninger, sin medlemsstats kompetente myndighed om følgende:

i) enhedens eller det retlige arrangements eventuelle navn

ii) dens/dets retlige form

iii) dens/dets sted for den faktiske ledelse

▼M4

iv) den samlede rentebetaling præciseret i overensstemmelse med artikel 8, som er foretaget til eller sikret for enheden eller det retlige arrangement

v) datoen for den seneste rentebetaling.

Det fastslås efter bestemmelserne i artikel 2, stk. 4, hvilke fysiske personer der skal anses for at være de retmæssige ejere af en rentebetaling, der er foretaget til eller sikret for de enheder eller retlige arrangementer, der er omhandlet i dettes stykkes første afsnit. Når litra c) i artikel 2, stk. 4, finder anvendelse, meddeler enheden eller det retlige arrangement, når en fysisk person på et senere tidspunkt får ret til de aktiver, der giver anledning til denne rente, eller til andre aktiver, der repræsenterer rentebetalingen, den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den/det har sit sted for den faktiske ledelse, de oplysninger, der er anført i artikel 8, stk. 1, andet afsnit. Enheden eller det retlige arrangement underretter også sin kompetente myndighed om enhver flytning af stedet for den faktiske ledelse.

De forpligtelser, der er nævnt i det femte afsnit, gælder i ti år fra datoen for den seneste rentebetaling, som enheden eller det retlige arrangement har modtaget eller sikret, eller den seneste dato, hvor en fysisk person fik ret til de aktiver, der giver anledning til en sådan rente, eller til andre aktiver, der repræsenterer rentebetalingen, idet det sidste tidspunkt gælder.

Hvis en enhed eller et retligt arrangement i et tilfælde, hvor artikel 2, stk. 4, litra c), finder anvendelse, har flyttet sit sted for den faktiske ledelse til en anden medlemsstat, sender den første medlemsstats kompetente myndighed følgende oplysninger til den nye medlemsstats kompetente myndighed:

i) den rentebetaling, der er modtaget af eller sikret for enheden eller det retlige arrangement, og for hvilken ingen tidligere har haft og stadig ikke har ret til de relevante aktiver

ii) datoen for den seneste rentebetaling, der er modtaget af eller sikret for enheden eller det retlige arrangement, eller den seneste dato, hvor en fysisk person fik ret til alle eller en del af de aktiver, der giver anledning til en sådan rente, eller til andre aktiver, der repræsenterer rentebetalingen, idet det sidste tidspunkt gælder.

Dette stykke finder ikke anvendelse, hvis enheden eller det retlige arrangement fremlægger bevis for, at den/det befinder sig i en af følgende situationer:

a) den/det er et institut for kollektiv investering eller anden kollektiv investeringsfond eller -ordning som defineret i artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra d), nr. i) og iii), eller litra e), nr. i) og iii)

b) den/det er et institut, der yder pensions- eller forsikringsydelser eller et institut, der af et sådant institut er bemyndiget til at forvalte dets aktiver

▼M4

c) den/det er anerkendt som undtaget fra reel beskatning i henhold til de generelle regler om direkte beskatning, fordi den/det udelukkende tjener velgørende formål til gavn for offentligheden i henhold til de procedurer, som er gældende i den medlemsstat, hvor den/det har skattemæssig bopæl eller stedet for den faktiske ledelse

d) der er tale om en situation med flere retmæssige ejere, hvor den økonomiske aktør, der foretager eller sikrer betalingen, har fastlagt alle de retmæssige ejeres identitet og bopæl i overensstemmelse med artikel 3, og den økonomiske aktør derfor er betalende agent i overensstemmelse med stk. 1 i denne artikel.

3. En enhed som omhandlet i stk. 2, der svarer til et institut for kollektiv investering eller anden kollektiv investeringsfond eller -ordning som omhandlet i stk. 2, ottende afsnit, litra a), kan med henblik på dette direktiv vælge at blive behandlet som et sådant institut eller en sådan investeringsfond eller -ordning.

Hvis en enhed benytter den i dette stykkes første afsnit omhandlede mulighed, udsteder den medlemsstat, hvor den har sit sted for den faktiske ledelse, en attest herfor. Enheden forelægger denne attest for den økonomiske aktør, der foretager eller sikrer rentebetalingen. Den økonomiske aktør er i så fald undtaget fra forpligtelsen i stk. 2, fjerde afsnit.

Medlemsstaterne fastlægger de nærmere regler vedrørende den i dettes stykkes første afsnit omhandlede mulighed for enheder, som har deres sted for den faktiske ledelse på deres område, med henblik på at sikre effektiv anvendelse af direktivet.

▼B

Artikel 5

Definition af kompetent myndighed

I dette direktiv forstås ved »kompetent myndighed«:

a) for medlemsstaternes vedkommende enhver af de myndigheder, som af medlemsstaterne er anmeldt til Kommissionen, og

b) for tredjelandes vedkommende den kompetente myndighed i henseende til bilaterale eller multilaterale skatteaftaler eller, dersom en sådan ikke findes, en anden myndighed, der er bemyndiget til at udstede bopælsattester til skattemæssige formål.

▼M4

Artikel 6

Definition af rentebetalinger

1. I dette direktiv forstås ved »rentebetalinger«:

a) renter betalt eller krediteret en konto vedrørende fordringer af enhver art med eller uden prioritetsgaranti eller klausuler om andel i debitors udbytte, navnlig indtægter fra statsgældsbeviser og indtægter fra obligationer eller forskrivninger, herunder præmier eller gevinster i tilknytning til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger; strafrenter for forsinket betaling betragtes ikke som rentebetalinger

▼M4

b) enhver form for indtægter betalt eller realiseret eller krediteret til en konto vedrørende alle former for værdipapirer, undtagen når indtægterne direkte betragtes som en rentebetaling i overensstemmelse med litra a), c), d) eller e), og når:

i) de betingelser for en forrentning af investeret kapital, der blev fastsat på udstedelsesdatoen, omfatter en forpligtelse over for investor til, at han ved værdipapirernes udløb modtager mindst 95 % af den investerede kapital, eller

ii) de betingelser, der blev fastsat på udstedelsesdatoen, bestemmer, at mindst 95 % af indtægterne fra værdipapirerne er forbundet med rente eller indtægter af de typer, der er nævnt i litra a), c), d) eller e)

c) påløbne eller kapitaliserede renter i forbindelse med afståelse, indfrielse eller tilbagekøb af de i litra a) omhandlede fordringer og påløbne eller kapitaliserede indtægter i forbindelse med afståelse, indfrielse eller tilbagekøb af de i litra b) omhandlede værdipapirer

d) indtægter afledt af de i dette stykkes litra a), b) eller c) omhandlede betalinger, enten direkte eller indirekte, herunder via en enhed eller et retligt arrangement omhandlet i artikel 4, stk. 2, hvis de er udloddet af

i) institutter for kollektiv investering eller andre kollektive investeringsfonde eller -ordninger, der enten er registreret som sådanne i overensstemmelse med lovgivningen i en af medlemsstaterne eller et af de lande i EØS-området, der ikke er medlem af Unionen, eller som har fondsbestemmelser eller vedtægter, der er underlagt lovgivningen om kollektive investeringsfonde eller -ordninger i en af disse stater eller et af disse lande. Dette gælder uanset investeringsinstitutternes, -fondenes eller -ordningernes retlige form og uanset en eventuel restriktion til en begrænset gruppe investorer i forbindelse med anskaffelse, salg og indløsning af dens andele eller enheder

ii) enheder, der har benyttet muligheden i artikel 4, stk. 3

iii) enhver kollektiv investeringsfond eller -ordning etableret uden for det i artikel 7 definerede område og uden for EØS-området. Dette gælder uanset denne fonds eller denne ordnings retlige form og uanset en eventuel restriktion til en begrænset gruppe investorer i forbindelse med anskaffelse, salg og indløsning af dens andele eller enheder

e) indkomst i forbindelse med afståelse, indfrielse eller tilbagekøb af andele eller enheder i følgende institutter, enheder eller investeringsfonde eller -ordninger, hvis de direkte eller indirekte via andre sådanne institutter, fonde eller ordninger eller via enheder eller retlige arrangementer som omhandlet i artikel 4, stk. 2, investerer mere end 40 % af deres aktiver i fordringer omhandlet i dette stykkes litra a) eller i værdipapirer omhandlet i litra b) deri:

▼M4

i) institutter for kollektiv investering eller andre kollektive investeringsfonde eller -ordninger, der enten er registreret som sådanne i overensstemmelse med lovgivningen i en af medlemsstaterne eller et af de lande i EØS-området, der ikke er medlem af Unionen, eller som har fondsbestemmelser eller vedtægter, der er underlagt lovgivningen om kollektive investeringsfonde eller -ordninger i en af disse stater eller et af disse lande. Dette gælder uanset investeringsinstitutternes, -fondenes eller -ordningernes retlige form og uanset en eventuel restriktion til en begrænset gruppe investorer i forbindelse med anskaffelse, salg og indløsning af dens andele eller enheder

ii) enheder, der har benyttet muligheden i artikel 4, stk. 3

iii) enhver kollektiv investeringsfond eller -ordning etableret uden for det i artikel 7 definerede område og uden for EØS-området. Dette gælder uanset denne fonds eller denne ordnings retlige form og uanset en eventuel restriktion til en begrænset gruppe investorer i forbindelse med anskaffelse, salg og indløsning af dens andele eller enheder.

I forbindelse med dette litra anses de af institutternes eller enhedernes eller investeringsfondenes eller -ordningernes aktiver, som de skal stille som sikkerhed i henhold til deres aftaler, kontrakter eller andre retsdokumenter for at kunne opfylde deres investeringsmål, og som investor ikke er part i og ikke har nogen juridisk ret til, ikke for at være fordringer, jf. litra a), eller værdipapirer, jf. litra b)

f) udbytte fra en livsforsikringskontrakt, hvis:

i) kontrakten indeholder en garanti for udbytte, eller

ii) mere end 40 % af kontraktens faktiske ydelse er forbundet med rente eller indtægter som nævnt i litra a), b), c), d) og e).

I forbindelse med dette litra anses ethvert beløb ud over en tilbagebetaling eller delvis tilbagebetaling, som er foretaget af livsforsikringsselskabet inden livsforsikringskontrakten udløb, samt ethvert beløb, som er udbetalt af livsforsikringsselskabet ud over summen af alle betalinger til livsforsikringsselskabet under samme livsforsikringskontrakt, for at være udbytte fra en livsforsikringskontrakt. I tilfælde af hel eller delvis overdragelse af en livsforsikring til en tredjepart anses enhver værdi af den tildelte kontrakt ud over summen af alle betalinger til livsforsikringsselskabet også for at være udbytte fra en livsforsikringskontrakt. Udbytte af en livsforsikringskontrakt, som kun omfatter en pension eller en fast årlig udbetaling i mindst fem år, betragtes kun som sådan, hvis der er tale om tilbagebetaling eller overdragelse til tredjemand, der foretages inden udløbet af den femårige periode. Et beløb, som kun udbetales i forbindelse med dødsfald, invaliditet eller sygdom, anses ikke for at være udbytte fra en livsforsikringskontrakt.

▼M4

Medlemsstaterne har imidlertid mulighed for kun at lade indkomst som omhandlet i første afsnit, litra e), indgå i definitionen af rentebetaling, for institutter for kollektiv investering eller andre kollektive investeringsfonde eller -ordninger, der enten er registreret i henhold til deres bestemmelser, eller som har fondsbestemmelser eller vedtægter, der er underlagt deres lovgivning, for så vidt denne indkomst svarer til en indkomst, der direkte eller indirekte stammer fra rentebetalinger som defineret i litra a), b) eller c) i det nævnte afsnit.

Med hensyn til første afsnit, litra f), nr. ii), har en medlemsstat mulighed for at medtage udbytter i definitionen af rentebetaling, uanset ydelsens sammensætning, hvis de er udbetalt af eller modtaget fra et livsforsikringsselskab, der er etableret i denne medlemsstat.

Hvis en medlemsstat gør brug af en af eller begge de i andet og tredje afsnit omhandlede muligheder, underretter den Kommissionen herom. Kommissionen offentliggør i *Den Europæiske Unions Tidende*, at der er gjort brug af denne mulighed, og med gyldighed fra datoen for en sådan offentliggørelse bliver brugen af muligheden bindende for de andre medlemsstater.

2. Med hensyn til stk. 1, første afsnit, litra b), skal den samlede betaling, hvis en betalende agent ikke har nogen oplysninger om størrelsen af den indtægt, der er betalt, realiseret eller krediteret, anses for at være rentebetaling.

Med hensyn til stk. 1, første afsnit, litra c), skal den samlede betaling, hvis en betalende agent ikke har nogen oplysninger om størrelsen af den rente eller indtægt, der er påløbet eller kapitaliseret i forbindelse med afståelse, indfrielse eller tilbagekøb, anses for at være rentebetaling.

Med hensyn til stk. 1, første afsnit, litra d) og e), skal den samlede indkomst, hvis en betalende agent ikke har nogen oplysninger om, hvor stor en del af indkomsten der afledes af rentebetalinger i henhold til litra a), b) og c) i det nævnte afsnit, anses for at være rentebetaling.

Med hensyn til stk. 1, første afsnit, litra f), skal den samlede betaling, hvis en betalende agent ikke har nogen oplysninger om størrelsen af udbyttet fra en livsforsikringskontrakt, anses for at være rentebetaling.

3. Med hensyn til stk. 1, første afsnit, litra e), skal procentsatsen, hvis en betalende agent ikke har nogen oplysninger om procentsatsen for de aktiver, der er investeret i fordringer eller i relevante værdipapirer eller i andele eller enheder i henhold til nævnte litra, anses for at være højere end 40 %. Hvis agenten ikke er i stand til at fastlægge beløbet for den indkomst, som den retmæssige ejer har realiseret, betragtes indkomsten som værende provenuet af afståelsen, indfrielsen eller tilbagekøbet af andelene eller enhederne.

Med hensyn til stk. 1, første afsnit, litra f), nr. ii), anses den ydelsesprocent, der er forbundet med rentebetalinger, jf. litra a), b), c), d) eller e) i det nævnte afsnit, for at være over 40 %, hvis den betalende agent ikke har nogen oplysninger om denne procent.

▼M4

4. Hvis en rentebetaling som angivet i stk. 1 foretages til en enhed eller et retligt arrangement som omhandlet i artikel 4, stk. 2, eller krediteres en sådan enheds eller et sådant retligt arrangements konto, anses den for at tilfalde en fysisk person som omhandlet i artikel 2, stk. 4. Hvis der er tale om en enhed, gælder dette kun, hvis enheden ikke har benyttet muligheden i artikel 4, stk. 3.

5. Med hensyn til stk. 1, første afsnit, litra c) og e), skal medlemsstaterne have mulighed for at kræve, at betalende agenter på deres område beregner renterne eller andre relevante indtægter på årsbasis i en periode, der ikke må overstige et år, og behandler sådanne på årsbasis beregnede renter eller andre relevante indtægter som rentebetalinger, også selv om der ikke finder afståelse, indfrielse eller tilbagekøb sted i den pågældende periode.

6. Uanset stk. 1, første afsnit, litra d) og e), skal det være muligt for medlemsstaterne at holde enhver i de pågældende bestemmelser omhandlet form for indtægter fra institutter, enheder eller investeringsfonde eller -ordninger, der har fondsbestemmelser eller vedtægter, som er underlagt deres lovgivning, uden for definitionen af rentebetaling, hvis de pågældende institutters, enheders eller fondes eller ordningers direkte eller indirekte investeringer i fordringer som omhandlet i litra a) i nævnte afsnit, eller i værdipapirer som omhandlet i litra b) i nævnte afsnit, ikke har oversteget 15 % af deres aktiver.

Uanset stk. 4 kan medlemsstaterne ligeledes beslutte at holde de renteudbetalinger, der foretages til eller krediteres en konto tilhørende en enhed eller et retligt arrangement som omhandlet i artikel 4, stk. 2, der har sit sted for den faktiske ledelse på deres område, uden for definitionen af rentebetaling, jf. stk. 1, hvis de pågældende enheders eller retlige arrangementers direkte eller indirekte investeringer i fordringer omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra a), eller i værdipapirer omhandlet i litra b) i det nævnte afsnit, ikke har oversteget 15 % af deres aktiver. Hvis der er tale om en enhed, gælder dette kun, hvis enheden ikke har benyttet muligheden i artikel 4, stk. 3.

Hvis en medlemsstat gør brug af en af eller begge de i første og andet afsnit omhandlede muligheder, underretter den Kommissionen herom. Kommissionen offentliggør i *Den Europæiske Unions Tidende*, at der er gjort brug af denne mulighed, og med gyldighed fra datoen for en sådan offentliggørelse bliver brugen af muligheden bindende for de andre medlemsstater.

7. Den i stk. 1, første afsnit, litra e) og litra f), nr. ii), og stk. 3 omhandlede tærskel på 40 % fastsættes fra den 1. januar 2016 til 25 %.

8. De i stk. 1, første afsnit, litra e), og stk. 6 omhandlede procentsatser fastsættes under henvisning til investeringspolitikken eller under henvisning til investeringsstrategien og -målene som fastlagt i driftsdokumenterne for de berørte institutter, enheder eller investeringsfonde eller -ordninger.

I forbindelse med dette stykke omfatter dokumenterne

▼M4

a) fondsbestemmelserne eller vedtægterne for institutterne, enhederne eller investeringsfondene eller -ordningerne

b) en aftale, en kontrakt eller et andet retsdokument, som institutterne, enhederne eller investeringsfondene eller -ordningerne har indgået, og som er stillet til rådighed for en økonomisk aktør, og

c) et prospekt eller lignende dokument, der er udstedt af eller på vegne af institutterne, enhederne eller investeringsfondene eller -ordningerne, og som forelægges for deres investorer.

Hvis dokumenterne ikke definerer en investeringspolitik, en investeringsstrategi eller investeringsmål, fastsættes disse procentsatser under henvisning til den faktiske sammensætning af de berørte institutters, enheders eller investeringsfondes eller -ordningers aktiver på baggrund af gennemsnittet af aktiver i begyndelsen eller på datoen for deres første halvårsrapport og ved udgangen af deres seneste regnskabsperiode inden den dato, hvor rentebetalingen til den retmæssige ejer foretages eller sikres af den betalende agent. For nyetablerede institutter, enheder eller investeringsfonde eller -ordninger bygger en sådan faktisk sammensætning på gennemsnittet af aktiver på startdatoen og datoen for den første evaluering af aktiverne som fastsat i de pågældende institutters, enheders eller fondes eller ordningers driftsdokumenter.

Sammensætningen af aktiverne måles i overensstemmelse med de gældende regler i en medlemsstat eller i et land i EØS-området, der ikke er medlem af Unionen, hvor et institut for kollektiv investering eller anden kollektiv investeringsfond eller -ordning er registreret som sådant/sådan, eller hvis lovgivning gælder for dets/dens fondsbestemmelser eller vedtægter. Den således målte sammensætning er bindende for de øvrige medlemsstater.

9. De i stk. 1, første afsnit, litra b), omhandlede indtægter, betragtes kun som en rentebetaling for så vidt de værdipapirer, der giver anledning til indtægterne, først er udstedt den 1. juli 2014 eller senere. De værdipapirer, der er udstedt før denne dato, medregnes ikke i de procentsatser, der er omhandlet i litra e) i det nævnte afsnit og i stk. 6.

10. Udbytte fra en livsforsikringskontrakt anses kun for at være en rentebetaling i henhold til stk. 1, første afsnit, litra f), for så vidt den livsforsikringskontrakt, der giver anledning til et sådant udbytte, først er indgået den 1. juli 2014 eller senere.

11. Medlemsstaterne har mulighed for kun at betragte indkomst omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra e), nr. i), i forbindelse med afståelse, indfrielse eller tilbagekøb af andele eller enheder i etablerede institutter for kollektiv investering, som ikke er UCITS, der er godkendt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF ([1]), som rentebetaling, for så vidt den er tilfaldet disse institutter den 1. juli 2014 eller senere.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).

▼B

Artikel 7

Geografisk anvendelsesområde

Dette direktiv anvendes på renter betalt af en betalende agent etableret på det område, på hvilket traktaten finder anvendelse i henhold til traktatens artikel 299.

AFSNIT II

INFORMATIONSUDVEKSLING

▼M4

Artikel 8

Den betalende agents indgivelse af information

1. Når den retmæssige ejer har bopæl i en anden medlemsstat end den, hvor den betalende agent er etableret, omfatter den information, som den betalende agent skal indgive til sit etableringslands kompetente myndighed, som et minimum følgende:

a) den retmæssige ejers identitet og bopæl fastlagt i henhold til artikel 3, eller, i situationer med flere retmæssige ejere, de i artikel 1, stk. 1, omhandlede retmæssige ejeres identitet og bopæl

b) den betalende agents navn og adresse

c) den retmæssige ejers kontonummer eller, såfremt et sådant ikke findes, identifikation af den fordring, der giver anledning til rentebetalingen, eller af den livsforsikringsaftale, det værdipapir, den andel eller enhed, der giver anledning til betalingen

d) oplysninger om rentebetalingen i henhold til stk. 2.

Hvis den retmæssige ejer er bosiddende i en anden medlemsstat end den, hvor den betalende agent som omhandlet i artikel 4, stk. 2, har sit sted for den faktiske ledelse, giver denne betalende agent den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor han har sit sted for den faktiske ledelse, den i dette stykkes første afsnit, litra a)-d), nævnte information. Herudover indgiver en sådan betalende agent også information om følgende:

i) det samlede beløb af de rentebetalinger, han har modtaget eller sikret, og som anses for at tilfalde de retmæssige ejere

ii) når en fysisk person bliver retmæssig ejer som omhandlet i artikel 2, stk. 4, litra c), det beløb, som anses for at tilfalde denne fysiske person, samt datoen herfor.

2. Den information, som den betalende agent skal indgive vedrørende rentebetaling, skal som et minimum indeholde en differentiering mellem nedenstående kategorier af rentebetaling og angive følgende:

▼M4

a) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra a): det betalte eller krediterede rentebeløb

b) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra b): enten de betalte, realiserede eller krediterede indtægters beløb eller betalingens samlede beløb

c) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra c) eller e): enten det rente- eller indkomstbeløb, der er omhandlet i de nævnte litraer, eller det samlede beløb af provenuet af afståelsen, indfrielsen eller tilbagekøbet

d) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra d): enten det indkomstbeløb, der er omhandlet i nævnte litra, eller udlodningens samlede beløb

e) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 4: det rentebeløb, der tilskrives hver af de retmæssige ejere, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1

f) hvis en medlemsstat udnytter muligheden i artikel 6, stk. 5: rentebeløbet på årsbasis eller andre relevante indtægter

g) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra f): enten det beregnede udbytte i henhold til denne bestemmelse eller betalingens samlede beløb. Hvis der er tale om overdragelse til tredjemand, og den betalende agent derfor ikke har oplysninger om den tildelte værdi: summen af alle betalinger til livsforsikringsselskabet under livsforsikringskontrakten.

Den betalende agent underretter den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor han er etableret eller, hvis der er tale om en betalende agent i henhold til artikel 4, stk. 2, den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor han har sit sted for den faktiske ledelse, når han indgiver information om de samlede beløb i overensstemmelse med første afsnit, litra b), c), d) og e), i dette stykke.

3. I situationer med flere retmæssige ejere underretter den betalende agent den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor han er etableret, eller, hvis der er tale om en betalende agent i henhold til artikel 4, stk. 2, underrettes den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor han har sit sted for den faktiske ledelse, om, hvorvidt det beløb, der rapporteres for hver retmæssig ejer, er det fulde beløb, der tilskrives samlet til de retmæssige ejere, eller om det er den berørte retmæssige ejers faktiske andel eller en ligelig andel.

4. Uanset stk. 2 kan medlemsstaterne tillade, at de betalende agenter kun indgiver følgende oplysninger:

a) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra a), b) eller d): det samlede rente- eller indkomstbeløb

▼M4

b) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra c) eller e): det samlede beløb af provenuet af afståelsen, indfrielsen eller tilbagekøbet forbundet med sådanne betalinger

c) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra f): enten det udbytte, som den kompetente myndighed i den retsmæssige ejers bopælsmedlemsstat ikke på anden måde har modtaget oplysning om fra den betalende agent, enten direkte eller via dennes skattemæssige repræsentant eller den kompetente myndighed i en anden medlemsstat, i medfør af lovbestemmelser, der er forskellige fra dem, som er nødvendige for at gennemføre dette direktiv, eller det samlede beløb udbetalt i henhold til livsforsikringskontrakter, der giver anledning til sådanne betalinger.

Den betalende agent underretter om, hvorvidt de samlede beløb i henhold til første afsnit, litra a), b) og c), i dette stykke indberettes.

▼B

Artikel 9

Automatisk informationsudveksling

1. Den kompetente myndighed i den betalende agents medlemsstat afgiver de i artikel 8 omhandlede oplysninger til den kompetente myndighed i den retmæssige ejers bopælsland.

▼M4

1a. Den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den økonomiske aktør er etableret, afgiver de i artikel 4, stk. 2, fjerde afsnit, omhandlede oplysninger til den kompetente myndighed i en anden medlemsstat, hvor enheden eller det retlige arrangement har sit sted for den faktiske ledelse.

1b. Hvis en betalende agent som omhandlet i artikel 4, stk. 2, har flyttet sit sted for den faktiske ledelse til en anden medlemsstat, afgiver den første medlemsstats kompetente myndighed de i artikel 4, stk. 2, syvende afsnit, omhandlede oplysninger til den nye medlemsstats kompetente myndighed.

2. Indberetningen af information skal være automatisk og finde sted mindst en gang om året inden for seks måneder efter udgangen af skatteåret for den betalende agents eller økonomiske aktørs medlemsstat og skal omfatte følgende omstændigheder, der har fundet sted i det pågældende år:

i) alle rentebetalinger

ii) alle situationer, hvor fysiske personer er blevet retmæssige ejere som omhandlet i artikel 2, stk. 4

iii) alle en betalende agents ændringer af stedet for den faktiske ledelse som omhandlet i artikel 4, stk. 2.

▼B

3. Bestemmelserne i direktiv 77/799/EØF finder anvendelse på informationsudvekslingen i medfør af dette direktiv, forudsat at der ikke er fastsat undtagelse heri. Artikel 8 i direktiv 77/799/EØF finder dog ikke anvendelse på de oplysninger, der skal afgives i henhold til dette kapitel.

AFSNIT III

OVERGANGSBESTEMMELSER

Artikel 10

Overgangsperiode

▼M4

1. I en overgangsperiode regnet fra den dato, der er fastsat i artikel 17, stk. 2 og 3, har Luxembourg og Østrig ikke pligt til at anvende bestemmelserne i afsnit II, jf. dog artikel 13, stk. 1.

De har imidlertid ret til at modtage oplysninger fra de øvrige medlemsstater i henhold til afsnit II.

I overgangsperioden har dette direktiv til formål at sikre en reel minimumsbeskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, som udbetales i en medlemsstat til retmæssige ejere, der er fysiske personer med skattemæssig bopæl i en anden medlemsstat.

▼B

2. Overgangsperioden slutter ved udgangen af det første fulde skatteår efter den af følgende to datoer, der kommer sidst:

— datoen for ikrafttrædelsen af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab, i henhold til en enstemmig afgørelse truffet af Rådet, og det sidste af landene: Det Schweiziske Forbund, Fyrstendømmet Liechtenstein, Republikken San Marino, Fyrstendømmet Monaco og Fyrstendømmet Andorra om udveksling af oplysninger på anmodning som fastlagt i OECD-modelaftalen om udveksling af oplysninger i skattesager, der blev offentliggjort den 18. april 2002 (i det følgende benævnt »OECD-modelaftalen«), vedrørende rentebetalinger, som defineret i dette direktiv, som udbetales af betalende agenter etableret på deres respektive områder til retmæssige ejere, der er hjemmehørende i det område, hvor direktivet finder anvendelse, idet samme lande samtidig opkræver kildeskat af sådanne betalinger med den sats, der er fastlagt for de tilsvarende perioder, der er nævnt i artikel 11, stk. 1

— den dato, hvor Rådet enstemmigt konstaterer, at USA har forpligtet sig til at udveksle oplysninger på anmodning som fastlagt i OECD-modelaftalen med hensyn til rentebetalinger som defineret i dette direktiv, der udbetales af betalende agenter etableret på dets område til retmæssige ejere, der er hjemmehørende i det område, hvor direktivet finder anvendelse.

▼M4

3. Ved overgangsperiodens udgang skal Luxembourg og Østrig anvende bestemmelserne i kapitel II og ophøre med at opkræve kildeskat og med at foretage deling af provenu i henhold til artikel 11 og 12. Hvis Luxembourg og Østrig vælger at anvende bestemmelserne i kapitel II i overgangsperioden, ophører de med at opkræve kildeskat og med at foretage deling af provenu i henhold til artikel 11 og 12.

▼B

Artikel 11

Kildeskat

▼M4

1. I den i artikel 10 omhandlede overgangsperiode opkræver Luxembourg og Østrig, når den retmæssige ejer er hjemmehørende i en anden medlemsstat end den, hvor den betalende agent er etableret, eller hvis der er tale om en betalende agent i henhold til artikel 4, stk. 2, hvor den betalende agent har sit sted for den faktiske ledelse, en kildeskat på 15 % i overgangsperiodens tre første år, på 20 % i de følgende tre år og derefter på 35 %.

2. Den betalende agent opkræver kildeskat på følgende måde:

a) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra a): af det betalte eller krediterede rentebeløb

b) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra b): af de betalte, realiserede eller krediterede indtægters beløb

c) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra c) eller e): enten af de rente- eller indkomstbeløb, der er omhandlet i de nævnte litraer, eller ved hjælp af en skat med tilsvarende virkning, som skal bæres af den retmæssige ejer af det fulde beløb af provenuet af afståelsen, indfrielsen eller tilbagekøbet

d) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra d): af det indkomstbeløb, der er omhandlet i nævnte litra

e) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 4: af det rentebeløb, der tilskrives hver af de retmæssige ejere, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1. Det samlede beløb, som skatten opkræves af, må ikke overstige beløbet af den rentebetaling, som enheden eller det retlige arrangement har modtaget eller sikret

f) hvis en medlemsstat udnytter muligheden i artikel 6, stk. 5: af rentebeløbet på årsbasis eller andre relevante indtægter

▼M4

g) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra f): af det beregnede udbytte i henhold til denne bestemmelse. Medlemsstaterne kan tillade, at de betalende agenter kun opkræver skat af det udbytte, som den kompetente myndighed i den retmæssige ejers bopælsmedlemsstat endnu ikke har modtaget oplysning om fra den betalende agent eller dennes skattemæssige repræsentanter i medfør af lovbestemmelser, der er forskellige fra dem, som er nødvendige for at gennemføre dette direktiv.

Ved overførslen af kildeskattebeløb til den kompetente myndighed underretter den betalende agent denne om antallet af retmæssige ejere, som er berørt af opkrævningen af kildeskat, og som tariferes i henhold til deres respektive bopælsmedlemsstater.

▼B

3. For så vidt angår ►M4 stk. 2, litra a), b) og c) ◄, opkræves kildeskatten i et omfang svarende til den periode, hvori den retmæssige ejer har besiddet fordringen. Hvis den betalende agent ikke kan fastlægge besiddelsesperioden på grundlag af de oplysninger, han er i besiddelse af, skal han behandle den retmæssige ejer som besidder af fordringen i hele den periode, hvor den har været gældende, medmindre han fremlægger bevis for datoen for erhvervelsen deraf.

4. Den kildeskat, som den betalende agents medlemsstat opkræver, forhindrer ikke den medlemsstat, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, i at beskatte indkomsten i overensstemmelse med sin nationale lovgivning, forudsat at traktatens bestemmelser overholdes.

▼M4

5. I overgangsperioden kan de medlemsstater, der opkræver kildeskat, fastsætte, at en økonomisk aktør, der betaler renter til eller sikrer en sådan betaling for en enhed eller et retligt arrangement som omhandlet i artikel 4, stk. 2, der har sit sted for den faktiske ledelse i en anden medlemsstat, skal anses for at være betalende agent i stedet for enheden eller det retlige arrangement og skal opkræve kildeskat af disse renter, medmindre enheden eller det retlige arrangement formelt har accepteret, at dens/dets eventuelle navn, retlige form, sted for den faktiske ledelse og det samlede rentebeløb, der er betalt til eller sikret for den, meddeles i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, fjerde afsnit.

▼B

Artikel 12

Deling af provenu

1. Medlemsstater, der opkræver kildeskat i henhold til artikel 11, stk. 1, beholder 25 % af deres provenu og overfører 75 % af provenuet til den retmæssige ejers bopælsland.

2. Medlemsstater, der opkræver kildeskat i henhold til artikel 11, stk. 5, beholder 25 % af deres provenu og overfører 75 % af provenuet til de andre medlemsstater i samme forhold som de overførsler, der foretages i medfør af stk. 1.

▼B

3. Disse overførsler finder senest sted inden for en periode på seks måneder efter afslutningen af skatteåret for den betalende agents medlemsstat i forbindelse med stk. 1 eller for den erhvervsdrivendes medlemsstat i forbindelse med stk. 2.

4. Medlemsstater, der opkræver kildeskat, skal træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at ordningen for deling af provenuet fungerer hensigtsmæssigt.

▼M4

Artikel 13

Undtagelser fra kildeskatteproceduren

1. Medlemsstater, der opkræver kildeskat i henhold til artikel 11, følger følgende procedurer for at sikre, at de retmæssige ejere kan kræve, at der ikke tilbageholdes nogen skat:

a) en procedure, som gør det muligt for den retmæssige ejer udtrykkeligt at bemyndige den betalende agent til at indberette oplysninger i henhold til afsnit II, idet en sådan bemyndigelse dækker alle rentebetalinger, som den betalende agent tilskriver den retmæssige ejer; i så fald gælder artikel 9

b) en procedure, som sikrer, at der ikke opkræves kildeskat, hvis den retmæssige ejer forelægger sin betalende agent en attest, som er udstedt i hans navn af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl jf. stk. 2.

2. På begæring af den retmæssige ejer udsteder den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den pågældende har sin skattemæssige bopæl, en attest, som angiver:

a) den retmæssige ejers navn, adresse, skattemæssige identifikationsnummer eller tilsvarende og fødselsdato og fødested

b) den betalende agents navn og adresse

c) den retmæssige ejers kontonummer eller, dersom et sådant ikke findes, identifikationen af værdipapiret.

En sådan attest er gyldig i højst tre år. Den udstedes til enhver retmæssig ejer, der har anmodet derom, inden for to måneder efter fremsættelsen af anmodningen.

▼B

Artikel 14

Afskaffelse af dobbeltbeskatning

1. Den medlemsstat, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, skal sikre afskaffelsen af enhver dobbeltbeskatning, som kunne følge af opkrævningen af den i artikel 11 omhandlede kildeskat, i henhold til bestemmelserne i stk. 2 og 3.

▼B

2. ►M4 Hvis en rentebetaling, der er tilskrevet en retmæssig ejer, har været gjort til genstand for en sådan kildeskat i den betalende agents medlemsstat, indrømmer den medlemsstat, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, ham en skattegodtgørelse svarende til den tilbageholdte skats beløb i henhold til landets nationale lovgivning. ◄ Hvis dette beløb er højere end beløbet for den skat, der skal erlægges i henhold til landets nationale lovgivning, skal den medlemsstat, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, tilbagebetale den overskydende tilbageholdte skats beløb til vedkommende.

▼M4

3. Hvis en rentebetaling, der er tilskrevet en retmæssig ejer, ud over den i artikel 11 omhandlede kildeskat har været gjort til genstand for nogen anden type kildeskat, og den medlemsstat, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, indrømmer en skattegodtgørelse for en sådan kildeskat i henhold til sin nationale lovgivning eller dobbeltbeskatningsaftaler, krediteres denne anden kildeskat, før proceduren fastsat i stk. 2 tages i anvendelse.

▼B

4. Den medlemsstat, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, kan i stedet for den ordning med skattegodtgørelse, der er omhandlet i stk. 2 og 3, foretage tilbagebetaling af den kildeskat, der er omhandlet i artikel 11.

Artikel 15

Omsættelige værdipapirer

1. I den i artikel 10 omhandlede overgangsperiode, dog senest indtil den 31. december 2010, betragtes nationale og internationale obligationer og andre omsættelige værdipapirer, som første gang er emitteret før den 1. marts 2001, eller for hvis vedkommende det oprindelige emissionsprospekt før denne dato blev godkendt af de kompetente myndigheder i henhold til Rådets direktiv 80/390/EØF ([1]) eller af de ansvarlige myndigheder i tredjelande, ikke som fordringer i henhold til artikel 6, stk. 1, litra a), forudsat at der ikke foretages nogen yderligere emissioner af sådanne omsættelige værdipapirer den 1. marts 2002 eller derefter. Hvis den i artikel 10 omhandlede overgangsperiode fortsætter efter den 31. december 2010, finder bestemmelserne i denne artikel dog kun fortsat anvendelse for omsættelige værdipapirer

— der indeholder en klausul om »gross-up« og førtidig indfrielse, og

— hvor den betalende agent som defineret i artikel 4 er etableret i en medlemsstat, der opkræver den i artikel 11 omhandlede kildeskat, og denne betalende agent betaler renter til eller sikrer betaling af renter til umiddelbar fordel for en retmæssig ejer, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat.

Hvis der den 1. marts 2002 eller derefter foretages en yderligere emission af et ovenfor nævnt omsætteligt værdipapir emitteret af en regering eller en dermed beslægtet enhed, der handler i egenskab af offentlig myndighed, eller hvis rolle er anerkendt ved en international traktat, jf. ►M4 bilag III ◄, betragtes hele emissionen af dette værdipapir bestående af den oprindelige emission og enhver yderligere emission som en fordring i henhold til artikel 6, stk. 1, litra a).

([1]) EFT L 100 af 17.4.1980, s. 1. Ophævet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF (EFT L 184 af 6.7.2001, s. 1).

▼B

Hvis der den 1. marts 2002 eller derefter foretages en yderligere emission af et ovenfor nævnt omsætteligt værdipapir emitteret af enhver anden emittent, der ikke er omfattet af ovennævnte stykke, betragtes en sådan yderligere emission som en fordring i henhold til artikel 6, stk. 1, litra a).

2. Intet i denne artikel forhindrer medlemsstaterne i at beskatte indkomsten af de i stk. 1 omhandlede omsættelige værdipapirer i overensstemmelse med deres nationale love.

AFSNIT IV

DIVERSE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 16

Andre typer kildeskat

Dette direktiv forhindrer ikke medlemsstaterne i at opkræve andre typer kildeskat end den i artikel 11 omhandlede i overensstemmelse med deres nationale lovgivning eller dobbeltbeskatningsaftaler.

Artikel 17

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 1. januar 2004 de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne anvender disse bestemmelser fra den ►M2 1. juli 2005 ◄, forudsat

i) at Det Schweiziske Forbund, Fyrstendømmet Liechtenstein, Republikken San Marino, Fyrstendømmet Monaco og Fyrstendømmet Andorra fra samme dato anvender foranstaltninger svarende til foranstaltningerne i dette direktiv i overensstemmelse med aftaler, som de har indgået med Det Europæiske Fællesskab efter enstemmig afgørelse i Rådet, og

ii) at alle aftaler eller andre ordninger er indgået med alle de relevante afhængige eller associerede territorier (Kanaløerne, Isle of Man og de afhængige eller associerede territorier i Caribien) om, at de fra samme dato indfører automatisk udveksling af oplysninger på samme måde som beskrevet i kapitel II i dette direktiv (eller i løbet af den i artikel 10 omhandlede overgangsperiode indeholder kildeskat på samme vilkår som beskrevet i artikel 11 og 12).

3. Mindst seks måneder inden den 1. januar 2005 træffer Rådet med enstemmighed beslutning om, hvorvidt betingelsen i stk. 2 vil være opfyldt under hensyn til ikrafttrædelsesdatoerne for de relevante

▼B

foranstaltninger i de pågældende tredjelande og afhængige eller associerede territorier. Træffer Rådet ikke beslutning om, at betingelsen vil blive opfyldt, skal det med enstemmighed og på forslag af Kommissionen fastsætte en ny dato i stedet for datoen i stk. 2.

4. Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

5. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen derom og meddeler Kommissionen de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv, samt en sammenligningstabel over bestemmelserne i dette direktiv og de tilsvarende bestemmelser i den vedtagne nationale lovgivning.

Artikel 18

Revision

►M4 Kommissionen aflægger hvert tredje år beretning til Rådet om, hvorledes dette direktiv virker, på baggrund af de i bilag IV omhandlede statistikker, som skal indgives af hver medlemsstat til Kommissionen. ◄ Kommissionen foreslår på baggrund af disse rapporter i påkommende tilfælde Rådet de ændringer af direktivet, som måtte være nødvendige for bedre at sikre en reel beskatning af indtægter fra opsparing og fjerne uønskede konkurrencefordrejninger.

▼M4

Artikel 18a

Gennemførelsesforanstaltninger

1. Kommissionen kan, ved at handle efter proceduren i artikel 18b, stk. 2, træffe foranstaltninger i forbindelse med:

a) angivelse af de dataleverandører, som de betalende agenter i forbindelse med anvendelse af artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra b), d) og e), kan anvende til at indhente de oplysninger, der er nødvendige for en korrekt behandling

b) fastlæggelse af de fælles formater og praktiske ordninger, der er nødvendige for elektronisk udveksling af oplysninger i henhold til artikel 9

c) fastlæggelse af fælles formater for attester og andre dokumenter, som forenkler dette direktivs anvendelse, navnlig for de dokumenter, der udstedes i medlemsstater, som opkræver kildeskat, som den retmæssige ejers skattemæssige bopælsmedlemsstat anvender i forbindelse med artikel 14.

▼M4

2. Kommissionen ajourfører listen i bilag III på anmodning af den medlemsstat, der er direkte berørt.

Artikel 18b

Udvalg

1. Kommissionen bistås af udvalget for administrativt samarbejde om beskatning (»udvalget«).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

▼B

Artikel 19

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 20

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

▼M4

BILAG I

Vejledende liste over kategorier af enheder og retlige arrangementer, der ikke betragtes som værende underlagt reel beskatning i forbindelse med artikel 2, stk. 3

1. Enheder og retlige arrangementer, der er etableret eller har deres sted for den faktiske ledelse i et land eller en jurisdiktion uden for dette direktivs territoriale dækning som defineret i artikel 7, der ikke er anført i artikel 17, stk. 2:

Lande og jurisdiktioner	Kategorier af enheder og retlige arrangementer
Antigua og Barbuda	International business company
Anjouan (Comorerne)	Trust, underlagt lokal eller udenlandsk lovgivning International business company
Bahamas	Trust, underlagt lokal eller udenlandsk lovgivning Foundation (fond) International business company
Bahrain	Finanstrust, underlagt lokal eller udenlandsk lovgivning
Barbados	Trust, underlagt lokal eller udenlandsk lovgivning International business company International Society with Restricted Liability
Belize	Trust, underlagt lokal eller udenlandsk lovgivning International business company
Bermuda	Trust, underlagt lokal eller udenlandsk lovgivning Fritaget selskab
Brunei	Trust, underlagt lokal eller udenlandsk lovgivning International business company International trust International Limited Partnership
Cookøerne	Trust, underlagt lokal eller udenlandsk lovgivning International trust International company International partnership
Costa Rica	Trust, underlagt lokal eller udenlandsk lovgivning Selskab

▼**M4**

Lande og jurisdiktioner	Kategorier af enheder og retlige arrangementer
Djibouti	Fritaget selskab Trust, underlagt udenlandsk lovgivning
Dominica	Trust, underlagt lokal eller udenlandsk lovgivning International business company
Fiji	Trust, underlagt lokal eller udenlandsk lovgivning
Fransk Polynesien	*Société* (selskab) *Société de personnes* (interessentskab) *Société en participation* (joint venture-selskab) Trust, underlagt udenlandsk lovgivning
Grenada	International business company Trust, underlagt lokal eller udenlandsk lovgivning
Guam	Company Enkeltmandsvirksomhed Partnership Trust, underlagt udenlandsk lovgivning
Guatemala	Trust, underlagt lokal eller udenlandsk lovgivning *Fundación* (fond)
Hongkong	Trust, underlagt lokal eller udenlandsk lovgivning Anpartsselskab
Kiribati	Trust, underlagt lokal eller udenlandsk lovgivning
Labuan (Malaysia)	Offshore company Malaysian offshore bank Offshore limited partnership Offshore trust
Libanon	Selskaber, der benytter sig af offshore company ordning Trust, underlagt udenlandsk lovgivning
Liberia	Ikkehjemmehørende selskab Trust, underlagt lokal eller udenlandsk lovgivning
Macao	Trust, underlagt lokal eller udenlandsk lovgivning *Fundação* (fond)
Maldiverne	Selskab Interessentskab Trust, underlagt udenlandsk lovgivning
Nordmarianerne	Foreign sales corporation Offshore banking corporation Trust, underlagt udenlandsk lovgivning

▼**M4**

Lande og jurisdiktioner	Kategorier af enheder og retlige arrangementer
Marshalløerne	Trust, underlagt lokal eller udenlandsk lovgivning International business company
Mauritius	Trust, underlagt lokal eller udenlandsk lovgivning Global business company categories 1 and 2
Mikronesien	Company Partnership Trust, underlagt udenlandsk lovgivning
Nauru	Trusts/nominee company Company Partnership Enkeltmandsvirksomhed Udenlandsk testamente Udenlandsk ejendom Andre former for virksomhed efter aftale med regeringen
Ny Kaledonien	*Société* (selskab) *Société civile* (civilretlig selskab) *Société de personnes* (interessentskab) Joint venture Afdød persons ejendom Trust, underlagt udenlandsk lovgivning
New Zealand	Trust, underlagt udenlandsk lovgivning
Niue	Trust, underlagt lokal eller udenlandsk lovgivning International business company
Panama	*Fideicomiso* (trust, underlagt lokal lovgivning) og trust, underlagt udenlandsk lovgivning) *Fundación de interés privado* (fond) International business company
Palau	Company Partnership Enkeltmandsvirksomhed Repræsentationskontor Credit union (finansielt kooperativ) Cooperative Trust, underlagt udenlandsk lovgivning
Filippinerne	Trust, underlagt lokal eller udenlandsk lovgivning
Puerto Rico	Estate Trust, underlagt lokal eller udenlandsk lovgivning International banking entity
Saint Kitts og Nevis	Trust, underlagt lokal eller udenlandsk lovgivning Foundation Fritaget selskab Fritaget kommanditselskab

▼M4

Lande og jurisdiktioner	Kategorier af enheder og retlige arrangementer
Saint Lucia	Trust, underlagt lokal eller udenlandsk lovgivning International business company
Saint Vincent og Grenadinerne	Trust, underlagt lokal eller udenlandsk lovgivning International business company
São Tomé og Príncipe	International business company Trust, underlagt udenlandsk lovgivning
Samoa	Trust, underlagt lokal eller udenlandsk lovgivning International trust International company Offshore bank Offshore insurance company International partnership Limited partnership
Seychellerne	Trust, underlagt lokal eller udenlandsk lovgivning International business company
Singapore	Trust, underlagt lokal eller udenlandsk lovgivning
Salomonøerne	Company Partnership Trust, underlagt lokal eller udenlandsk lovgivning
Sydafrika	Trust, underlagt lokal eller udenlandsk lovgivning
Tonga	Trust, underlagt lokal eller udenlandsk lovgivning
Tuvalu	Trust, underlagt lokal eller udenlandsk lovgivning Provident fund (forsorgskasse)
De Forenede Arabiske Emirater	Trust, underlagt lokal eller udenlandsk lovgivning Offshore company
Den amerikanske delstat Delaware	Selskab med begrænset ansvar
Den amerikanske delstat Wyoming	Selskab med begrænset ansvar
De Amerikanske Jomfruøer	Trust, underlagt lokal eller udenlandsk lovgivning Fritaget selskab

▼**M4**

Lande og jurisdiktioner	Kategorier af enheder og retlige arrangementer
Uruguay	Trust, underlagt lokal eller udenlandsk lovgivning *Sociedad Anónima Financiera de Inversión* (investeringsselskab)
Vanuatu	Trust, underlagt lokal eller udenlandsk lovgivning Fritaget selskab International company

2. Enheder og retlige arrangementer, der er etableret eller har deres sted for den faktiske ledelse i et land eller en jurisdiktion, der er anført i artikel 17, stk. 2, og for hvilke artikel 2, stk. 3, finder anvendelse, indtil det berørte land eller den berørte jurisdiktion har vedtaget bestemmelser, der svarer til bestemmelserne i artikel 4, stk. 2:

Lande og jurisdiktioner	Kategorier af enheder og retlige arrangementer
Andorra	Trust, underlagt udenlandsk lovgivning
Anguilla	Trust, underlagt lokal eller udenlandsk lovgivning International business company
Aruba	Trust, underlagt lokal eller udenlandsk lovgivning *Stichting Particulier Fonds* (privat fond)
De Britiske Jomfruøer	Trust, underlagt lokal eller udenlandsk lovgivning Selskab
Caymanøerne	Trust, underlagt lokal eller udenlandsk lovgivning Fritaget selskab
Guernsey	Trust, underlagt lokal eller udenlandsk lovgivning Selskab Fond
Isle of Man	Trust, underlagt lokal eller udenlandsk lovgivning Selskab
Jersey	Trust, underlagt lokal eller udenlandsk lovgivning Selskab Fond
Liechtenstein	*Anstalt* (trust, underlagt lokal lovgivning) og trust, underlagt udenlandsk lovgivning *Stiftung* (fond)
Monaco	Trust, underlagt udenlandsk lovgivning *Fondation* (fond)
Montserrat	Trust, underlagt lokal eller udenlandsk lovgivning International business company

▼**M4**

Lande og jurisdiktioner	Kategorier af enheder og retlige arrangementer
De Nederlandske Antiller	Trust, underlagt lokal eller udenlandsk lovgivning *Stichting Particulier Fonds* (privat fond)
San Marino	Trust, underlagt lokal eller udenlandsk lovgivning *Fondazione* (fond)
Schweiz	Trust, underlagt udenlandsk lovgivning Fond
Turks- og Caicosøerne	Fritaget selskab Limited partnership Trust, underlagt lokal eller udenlandsk lovgivning

▼M4

BILAG II

Vejledende liste over kategorier af enheder og retlige arrangementer, der ikke betragtes som værende underlagt reel beskatning i forbindelse med artikel 4, stk. 2

Lande	Kategorier af enheder og retlige arrangementer	Bemærkninger
Alle EU-medlemsstater	Europæisk økonomisk firmagruppe (EØFG)	
Belgien	— *Société de droit commun/maatschap* (civilretligt selskab eller kommercielt selskab uden juridisk status) — *Société momentanée/tijdelijke handelsvennootschap* (selskab uden juridisk status, hvis formål er at foretage en eller flere specifikke transaktioner) — *Société interne/stille handelsvennootschap* (selskab uden juridisk status, hvor en eller flere personer har interesse i transaktioner, som en eller flere andre personer forvalter på deres vegne)	Medtages kun, hvis den økonomiske aktør i forudgående led, der foretager rentebetalingen til eller sikrer betalingen for det, ikke har fastlagt identitet og bopæl for alle dets retmæssige ejere; ellers falder det ind under artikel 4, stk. 2, litra d). Disse »selskaber« (det navn, der angives på fransk og nederlandsk) har ikke juridisk status, og med hensyn til beskatning anvendes »look-through-tilgangen«.
	— »Trust« eller lignende retligt arrangement, underlagt udenlandsk lovgivning	
Bulgarien	— Дружество със специална инвестиционна цел (selskab med særligt investeringsformål) — *Инвестиционно дружество* (investeringsselskab, som ikke er omfattet af artikel 6)	Enhed, som er fritaget for selskabsskat
	— »Trust« eller lignende retligt arrangement, underlagt udenlandsk lovgivning	Medmindre formueforvalteren kan dokumentere, at trusten reelt er underlagt bulgarsk indkomstskat
Den Tjekkiske Republik	— *Veřejná obchodní společnost* (*veř. obch. spol.* eller *v.o.s.*) (interessentskab) — *Sdružení* (forening) — *Komanditní společnost* — »Trust« eller lignende retligt arrangement, underlagt udenlandsk lovgivning	
Danmark	— *Interessentskab* — *Kommanditselskab* — *Kommanditaktieselskab/Partnerselskab* — *Partrederi* — »Trust« eller lignende retligt arrangement, underlagt udenlandsk lovgivning	

▼M4

Lande	Kategorier af enheder og retlige arrangementer	Bemærkninger
Tyskland	— *Gesellschaft bürgerlichen Rechts* (civilretligt selskab) — *Kommanditgesellschaft — KG, offene Handelsgesellschaft — OHG* (kommercielt interessentskab) — »Trust« eller lignende retligt arrangement, underlagt udenlandsk lovgivning	
Estland	— *Seltsing* (interessentskab) — »Trust« eller lignende retligt arrangement, underlagt udenlandsk lovgivning	
Irland	— Interessentskab og investeringssammenslutning	Formueforvaltere med bopæl i Irland beskattes normalt af indtægter, der hidrører fra trusten. Hvis modtageren eller formueforvalteren imidlertid ikke har irsk bopæl, beskattes kun indtægter af irsk oprindelse, der hidrører fra sådanne tilfælde.
Grækenland	— *Ομόρρυθμος εταιρεία* (*OE*) (interessentskab) — *Ετερόρρυθμος εταιρεία* (*EE*) (kommanditselskab)	Interessentskaber er underlagt selskabsskat. Op til 50 % af udbyttet fra interessentskaber beskattes imidlertid hos de enkelte parter med deres personlige skattesats
	— »Trust« eller lignende retligt arrangement, underlagt udenlandsk lovgivning	
Spanien	— Enheder, som er underlagt udbyttebeskatning: — *Sociedad civil con o sin personalidad jurídica* (civilretligt selskab med eller uden status som juridisk person) — *Herencias yacentes* (en afdød persons ejendom) — *Comunidad de bienes* (fælles ejerskab) — Andre enheder, der ikke har status som juridisk person, og som udgør en selvstændig økonomisk enhed eller en separat gruppe af aktiver (artikel 35, stk. 4, i *Ley General Tributaria*). — »Trust« eller lignende retligt arrangement, underlagt udenlandsk lovgivning	
Frankrig	— *Société en participation* (joint venture-selskab) — *Société ou association de fait* (de facto-selskab) — *Indivision* (fælles ejerskab) — *Fiducie* — »Trust« eller lignende retligt arrangement, underlagt udenlandsk lovgivning	
Italien	— Alle civilretlige interessentskaber og ligestillede enheder	Kategorien af civilretlige interessentskaber omfatter: *»società in accomandita semplice«, »società semplici«, associazioni* (foreninger) af kunstnere eller

▼M4

Lande	Kategorier af enheder og retlige arrangementer	Bemærkninger
		fagfolk med henblik på udøvelse af deres kunst eller erhverv, uden status som juridisk person, *»società in nome collettivo«, »società di fatto«* (ikkeforskriftsmæssige eller de facto-interessentskaber) og *»società di armamento«*
	— Selskaber med et begrænset antal aktionærer, der vælger ordningen med skattemæssig åbenhed	Ordningen med »skattemæssig åbenhed« kan indføres af aktieselskaber eller andelsselskaber, hvis medlemmer er fysiske personer (artikel 116 i TUIR).
	— »Trust« eller lignende retligt arrangement, underlagt udenlandsk lovgivning	Medmindre formueforvalteren kan dokumentere, at trusten har skattemæssig bopæl og er underlagt reel selskabsbeskatning i Italien.
Cypern	— *Συνεταιρισμός* (interessentskab) — Σύνδεσμοςeller *σωματείο*(forening)	
	— *Συνεργατικές*(kooperativ)	Kun transaktioner med medlemmer.
	— »Trust« eller lignende retligt arrangement, underlagt udenlandsk lovgivning	Trusts etableret under cypriotisk jurisdiktion betragtes i den nationale lovgivning som gennemsigtige enheder.
Letland	— *Pilnsabiedrība* (interessentskab) — *Komandītsabiedrība* (kommanditselskab) — *Biedrības un nodibinājumi* (forening og fond) — *Lauksaimniecības kooperatīvs* (landbrugskooperativ) — »Trust« eller lignende retligt arrangement, underlagt udenlandsk lovgivning	
Litauen	— »Trust« eller lignende retligt arrangement, underlagt udenlandsk lovgivning	
Luxembourg	— »Trust« eller lignende retligt arrangement, underlagt udenlandsk lovgivning	
Ungarn	— »Trust« eller lignende retligt arrangement, underlagt udenlandsk lovgivning	Ungarn anerkender trusts som »enheder« efter national ret
Malta	— *Soċjetà In Akkomandita* (interessentskab *»en commandite«*), hvis kapital ikke deles op i andele — Arrangement in participation (forening *»en participation«*) — *Soċjetà Kooperattiva* (kooperativt selskab)	Interessentskaber »en commandite«, hvis kapital ikke deles op i andele, er underlagt almindelig selskabsskat.

▼M4

Lande	Kategorier af enheder og retlige arrangementer	Bemærkninger
Nederlandene	— *Vennootschap onder firma* (interessentskab) — *Commanditaire vennootschap* (lukket kommanditselskab)	Interessentskaber, lukkede kommanditselskaber og europæiske økonomiske firmagrupper er skattemæssigt gennemsigtige.
	— *Vereniging* (forening) — *Stichting* (fond)	Verenigingen (foreninger) og stichtingen (fonde) er ubeskattede, medmindre de udøver kommercielle eller lignende aktiviteter
	— »Trust« eller lignende retligt arrangement, underlagt udenlandsk lovgivning	
Østrig	— *Offene Gesellschaft* (OG) (interessentskab) — *Offene Handelsgesellschaft (OHG)* (kommercielt interessentskab) — *Kommanditgesellschaft (KG)* (kommanditselskab) — *Gesellschaft nach bürgerlichem Recht* (civilretligt selskab) — »Trust« eller lignende retligt arrangement, underlagt udenlandsk lovgivning	
Polen	— *Spólka jawna (Sp. j.)* (interessentskab) — *Spólka komandytowa (Sp. k.)* (kommanditselskab) — *Spólka komandytowo-akcyjna (S.K.A.)* (gensidigt kommanditselskab) — *Spólka partnerska (Sp. p.)* (professionelt interessentskab) — *Spolka cywilna (s.c.)* (civilretligt selskab) — »Trust« eller lignende retligt arrangement, underlagt udenlandsk lovgivning	
Portugal	— Civilretlige selskaber, som ikke har kommerciel form — Inkorporerede firmaer, som er engageret i bestemte erhvervsaktiviteter, hvor alle parter er fysiske personer inden for samme erhverv — Selskaber med aktiver, der enten kontrolleres af en familiegruppe eller ejes fuldt ud af højst fem personer	
	— Selskaber, der er godkendt til at operere i det internationale erhvervscenter på Madeira, og som kan undtages fra IRC-reglerne (artikel 33 i EBF)	Artikel 33 i EBF, der gælder for selskaber, som er godkendt indtil den 31. december 2000, giver fritagelse for selskabsskat indtil den 31. december 2011
	— Foreninger uden status som juridisk person	

▼M4

Lande	Kategorier af enheder og retlige arrangementer	Bemærkninger
	— »Trust« eller lignende retligt arrangement, underlagt udenlandsk lovgivning	De eneste trusts, der tillades i henhold til portugisisk lovgivning, er trusts, som er etableret under udenlandsk lovgivning af juridiske personer i det internationale erhvervscenter på Madeira
Rumænien	— *Association* (interessentskab) — *Cooperative* (kooperativ) — »Trust« eller lignende retligt arrangement, underlagt udenlandsk lovgivning	
Slovenien	— »Trust« eller lignende retligt arrangement, underlagt udenlandsk lovgivning	
Den Slovakiske Republik	— *Verejná obchodná spoločnosť* (interessentskab) — *Komanditná spoločnosť* (kommanditselskab) — *Združenie* (forening) — »Trust« eller lignende retligt arrangement, underlagt udenlandsk lovgivning	
Finland	— *avoin yhtiö/öppet bolag* (interessentskab) — *kommandiittiyhtiö/kommanditbolag* (kommanditselskab) — »Trust« eller lignende retligt arrangement, underlagt udenlandsk lovgivning	
Sverige	— *handelsbolag* (interessentskab) — *kommanditbolag* (kommanditselskab) — *enkelt bolag* (simpelt interessentskab) — »Trust« eller lignende retligt arrangement, underlagt udenlandsk lovgivning	
Det Forenede Kongerige	— General partnership (interessentskab) — Limited partnership (kommanditselskab) — Limited liability partnership (kommanditselskab med begrænset ansvar)	Interessentskaber, kommanditselskaber og kommanditselskaber med begrænset ansvar og europæiske økonomiske firmagrupper er skattemæssigt gennemsigtige
	— Investment club (investeringsklub, hvor medlemmerne har krav på bestemt andel af aktiverne)	
Gibraltar [1]	— »Trust« eller lignende retligt arrangement, underlagt udenlandsk lovgivning	Indtægter fra trusts er skattefritaget i.h.t. Income Tax Rules 1992, hvis: a) trusten er stiftet af eller på vegne af en ikkebosiddende person, og b) indtægten — påløber eller stammer fra kilder uden for Gibraltar,

▼M4

Lande	Kategorier af enheder og retlige arrangementer	Bemærkninger
		— modtages af en trust, og den, hvis modtageren havde modtaget den direkte, ikke ville have været skattepligtig i henhold til skattelovgivningen Dette gælder ikke, hvis trusten er stiftet inden den 1. juli 1983, og det af trustens vedtægter eksplicit fremgår, at bosiddende i Gibraltar ikke kan være modtagere.

([1]) Gibraltars udenrigsanliggender varetages af Det Forenede Kongerige i henhold til betingelserne i artikel 355, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union funktionsmåde.

▼M4

BILAG III

▼B

LISTE OVER BESLÆGTEDE ENHEDER, JF. ARTIKEL 15

I forbindelse med artikel 15 skal følgende enheder betragtes som en »dermed beslægtet enhed, der handler i egenskab af offentlig myndighed, eller hvis rolle er anerkendt ved en international traktat«:

— enheder i Den Europæiske Union:

Belgien	Vlaams Gewest (regionen Flandern) Région wallonne (regionen Vallonien) Région de Bruxelles-capitale/Brussels Hoofdstedelijk Gewest (Bruxelles-regionen) Communauté française (det franske fællesskab) Vlaamse Gemeenschap (det flamske fællesskab) Deutschsprachige Gemeinschaft (det tysksprogede fællesskab)

▼M3

Bulgarien	Общините (kommuner) Социалноосигурителни фондове (Socialsikringsfonde)

▼B

Spanien	Xunta de Galicia (regeringen i den selvstyrende region Galicien) Junta de Andalucía (regeringen i den selvstyrende region Andalusien) Junta de Extremadura (regeringen i den selvstyrende region Extremadura) Junta de Castilla-La Mancha (regeringen i den selvstyrende region Castilien-La Mancha) Junta de Castilla-León (regeringen i den selvstyrende region Castilien-Léon) Gobierno Foral de Navarra (regeringen i den selvstyrende region Navarra) Govern de les Illes Balears (regeringen i den selvstyrende region Balearerne) Generalitat de Catalunya (regeringen i den selvstyrende region Catalonien) Generalitat de Valencia (regeringen i den selvstyrende region Valencia) Diputación General de Aragón (regeringen i den selvstyrende region Aragonien) Gobierno de las Islas Canarias (regeringen i den selvstyrende region De Kanariske Øer) Gobierno de Murcia (regeringen i den selvstyrende region Murcia) Gobierno de Madrid (regeringen i den selvstyrende region Madrid) Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (regeringen i den selvstyrende region Baskerlandet) Diputación Foral de Guipúzcoa (provinsrådet i Guipuzcoa) Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (provinsrådet i Vizcaya) Diputación Foral de Alava (provinsrådet i Alava) Ayuntamiento de Madrid (Madrid kommune) Ayuntamiento de Barcelona (Barcelona kommune) Cabildo Insular de Gran Canaria (Gran Canarias ørråd) Cabildo Insular de Tenerife (Tenerifes ørråd) Instituto de Crédito Oficial (kreditinstituttet Instituto de Crédito Oficial) Instituto Catalán de Finanzas (det Catalanske kreditinstitut Instituto Catalán de Finanzas) Instituto Valenciano de Finanzas (det valencianske kreditinstitut Instituto Valenciano de Finanzas)
Grækenland	Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (det græske teleselskab) Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (det græske skinnenetselskab) Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (det offentlige elselskab)

▼B

Frankrig	Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (fonden til dækning af underskuddet på den sociale sikringsordning) Agence française de développement (AFD) (det franske agentur for udviklingsbistand) Réseau ferré de France (RFF) (Frankrigs skinnenet) Caisse nationale des autoroutes (CNA) (de franske motorvejes finansieringsselskab) Assistance publique — hôpitaux de Paris (APHP) (Paris' sociale sygehusselskab) Charbonnages de France (CDF) (Frankrigs kulminer) Entreprise minière et chimique (EMC) (mine- og kemiselskabet)
Italien	Regionerne Provinserne Kommunerne Cassa Depositi e Prestiti (det offentlige deponerings- og låneinstitut)

▼M1

Letland	Pašvaldības (lokale myndigheder)
Polen	gminy (kommuner) powiaty (distrikter) województwa (provinser) związki gmin (kommuneforeninger) powiatów (distriktforeninger) województw (provinsforeninger) miasto stołeczne Warszawa (hovedstaden Warszawa) Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (agenturet for omstrukturering og modernisering af landbruget) Agencja Nieruchomości Rolnych (landbrugsejendomsagenturet)

▼B

Portugal	Região Autónoma da Madeira (den selvstyrende region Madeira) Região Autónoma dos Açores (den selvstyrende region Azorerne) Kommunerne

▼M3

Rumænien	autoritățile administrației publice locale (kommunale og amtslige myndigheder)

▼M1

Slovakiet	mestá a obce (kommuner) Železnice Slovenskej republiky (det slovakiske jernbaneselskab) Štátny fond cestnéhohospodárstva (statens vejforvaltningsfond) Slovenské elektrárne (slovakiske kraftværker) Vodohospodárska výstavba (vandøkonomisk selskab)

▼B

— internationale enheder:

Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling

Den Europæiske Investeringsbank

Den Asiatiske Udviklingsbank

Den Afrikanske Udviklingsbank

Verdensbanken/IBRD/IMF

Den Internationale Finansieringsinstitution

Den Interamerikanske Udviklingsbank

Europarådets Socialudviklingsfond

Euratom

Det Europæiske Fællesskab

Den Andinske Udviklingsfond (CAF)

Eurofima

Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab

▼B

Den Nordiske Investeringsbank

Den Caribiske Udviklingsbank.

Bestemmelserne i artikel 15 gælder med forbehold af internationale forpligtelser, som medlemsstaterne måtte have indgået over for ovennævnte internationale enheder

— enheder i tredjelande:

De enheder, der opfylder følgende kriterier:

1) Enheden betragtes helt klart som en offentlig enhed efter de nationale kriterier.

2) Den offentlige enhed er en ikke-kommerciel producent, der administrerer og finansierer en gruppe aktiviteter og især leverer ikke-kommercielle varer og tjenester, der skal være til gavn for samfundet, og som reelt styres af det offentlige.

3) Den offentlige enhed er en stor og regelmæssig emittent af værdipapirer.

4) Den pågældende stat kan garantere, at den offentlige enhed ikke vil foretage førtidig indfrielse, hvis der findes »gross-up«-klausuler.

▼M4

BILAG IV

LISTE OVER STATISTISKE OPLYSNINGER, SOM MEDLEMSSTATERNE ÅRLIGT INDGIVER TIL KOMMISSIONEN

1. **Økonomiske oplysninger**

1.1. Kildeskat:

For Østrigs og Luxembourgs vedkommende (så længe de anvender overgangsbestemmelserne i kapitel III), det samlede årlige skatteindtægtsbeløb fra kildeskatten, delt efter de retmæssige ejeres bopælsmedlemsstat.

For Østrigs og Luxembourgs vedkommende (så længe de anvender overgangsbestemmelserne i kapitel III), det samlede årlige skatteindtægtsbeløb, der hidrører fra den kildeskat, som opkræves i henhold til artikel 11, stk. 5, og som deles med de øvrige medlemsstater.

Oplysninger om de samlede beløb, der opkræves i form af kildeskat, delt efter de retmæssige ejeres bopælsmedlemsstat, bør også sendes til den nationale institution, der udarbejder betalingsbalancestatistikker.

1.2. Rentebetalinger/salgsindtægter:

For medlemsstater, der udveksler oplysninger eller har valgt at gøre brug af den i artikel 13 omhandlede bestemmelse vedrørende frivillig udlevering, beløbet af rentebetalinger på deres område, som er genstand for udveksling af oplysninger i henhold til artikel 9, delt efter de retmæssige ejeres bopælsmedlemsstat eller afhængige eller associerede territorier.

For medlemsstater, der udveksler oplysninger eller har valgt at gøre brug af den i artikel 13 omhandlede bestemmelse vedrørende frivillig udlevering, beløbet af salgsindtægter på deres område, som er genstand for udveksling af oplysninger i henhold til artikel 9, delt efter de retmæssige ejeres bopælsmedlemsstat eller afhængige eller associerede territorier.

For medlemsstater, der udveksler oplysninger, eller har valgt at gøre brug af mekanismen for frivillig udlevering, beløbet af rentebetalinger, som er genstand for udveksling af oplysninger, delt efter typen af rentebetaling i henhold til kategorierne i artikel 8, stk. 2.

Oplysningerne vedrørende de samlede beløb af rentebetalinger og salgsindtægter, delt efter de retmæssige ejeres bopælsmedlemsstat, bør også meddeles den nationale institution, som udarbejder betalingsbalancestatistikker.

1.3. Retmæssig ejer:

For alle medlemsstater, antallet af retmæssige ejere, der er bosiddende i andre medlemsstater samt afhængige eller associerede territorier, delt efter den bopælsmedlemsstat eller det afhængige eller associerede territorium, hvor vedkommende har bopæl.

1.4. Betalende agenter:

For alle medlemsstater, antallet af betalende agenter (pr. afsendende medlemsstat), som er involveret i udveksling af oplysninger eller kildeskat i henhold til dette direktiv.

▼M4

1.5. Betalende agenter ved modtagelse:

For alle medlemsstater, antallet af betalende agenter efter modtagelse, som har modtaget rentebetalinger i henhold til artikel 6, stk. 4. Dette vedrører både medlemsstater, hvor der er foretaget rentebetalinger til betalende agenter efter modtagelse, hvis sted for den faktiske ledelse befinder sig i andre medlemsstater, og modtagende medlemsstater med sådanne enheder eller retlige arrangementer beliggende på deres område.

2. **Tekniske oplysninger**

2.1. Registre:

For medlemsstater, der udveksler oplysninger eller har valgt at gøre brug af den frivillige bestemmelse i artikel 13 vedrørende udlevering, antallet af afsendte og modtagne journaler. En journal svarer til en betaling for en retmæssig ejer.

2.2. Behandlede/korrigerede journaler:

Antallet og procentdelen af journaler, som er behæftet med syntaktiske fejl, men som er anvendelige

Antallet og procentdelen af journaler, som er behæftet med syntaktiske fejl, og som ikke er anvendelige

Antallet og procentdelen af ikkebehandlede journaler

Antallet og procentdelen af journaler, som er korrigeret på opfordring

Antallet og procentdelen af journaler, som er korrigeret uden opfordring

Antallet og procentdelen af journaler, som er behandlet tilfredsstillende.

3. **Fakultative oplysninger:**

3.1. For medlemsstaterne, beløbet af rentebetalinger til enheder eller retlige arrangementer, som er genstand for informationsudveksling i henhold til artikel 4, stk. 2, delt efter den medlemsstat, hvor enheden har sit sted for den faktiske ledelse.

3.2. For medlemsstaterne, beløbet af salgsindtægter til enheder eller retlige arrangementer, som er genstand for informationsudveksling i henhold til artikel 4, stk. 2, delt efter den medlemsstat, hvor enheden er etableret.

3.3. De respektive andele af det samlede årlige skattebeløb, der indsamles hos bosiddende skatteydere for rentebetalinger, de har modtaget fra nationale betalende agenter og udenlandske betalende agenter.